

Sångpostillan - Tjugoförsta söndagen efter Trefaldighet

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-12-09
Senast uppdaterad 2014-11-02

Tjugoförsta söndagen efter Trefaldighet

Samhällsansvar

Tredje årgångens läsningar:

GT-text: Andra Moseboken 23:1-9

Epistel: Andra Korinthierbrevet 8:9-15

Evangelium: Matteus 12:15-21

Psaltarpsalm: 40:14-18

Dagens bön:

O Gud, du som har satt oss att leva här i världen,
låt oss besinna vårt ansvar,
så att vi alltid tjänar dig och vår nästa.
Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre.
Amen.

Tjugoförsta söndagen efter Trefaldighet har som tema Samhällsansvar. Vi är genom födelsen medborgare i Sveriges rike. Vi är genom dopet in i Kristus medborgare i Guds rike. När vi vandrar genom de fagra rikena på jorden bär vi med oss lovsångstenen och kärleksresurserna från Guds rike in i den värld vi lever i. Vad betyder det för oss och vårt samhällsansvar att lärt känna Jesus och vill vandra med honom?

Psalmen 40 vill hjälpa oss att vandra med Jesus in i vår vardagsvärld. Hur kan Jesus hjälps oss att ta ansvar för vårt samhälle och hur kan vi få hans hjälp att hålla samman i vårt samhälle?

Psalmen 40 skrevs 1936 av Anders Frostensson. Melodin är en 1700-talssång från Herrnhut.

Predikans text: Matteus 12:15-21

Många följde med Jesus och han botade alla och förbjöd dem strängt att avslöja vem han var, för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: Detta är min tjänare som jag har utvalt, den som jag älskar och som min själ har sin glädje i. Jag skall låta min Ande komma över honom, och han skall förkunna rätten för folken. Han skall inte träta och ropa, och ingen skall höra hans röst på gatorna. Han skall inte bryta av det knäckta strået eller släcka den rykande veken, utan han skall en dag föra rätten till seger. Och hans namn skall ge folken hopp.

Vi läser psalm 40 vers 1.

Kristus vandrar bland oss än,
syndares och sorgsnas vän,
stannar där en mänskoröst
ber om läkedom och tröst.

Många följde med Jesus, står det allra först i texten. Det var många då. Och det är många idag. Det är många som samlas till gudstjänst varje söndag. Hundratusentals i Sverige. Miljontals över hela jorden. Jesus ligger i topp bland dem som samlar folk.

Tänk gärna på detta en söndagsmorgon: Idag är en dag då massor av människor över hela jorden samlas omkring Jesus för att lyssna, lovsjunga, tillbe. Vi är inte ensamma i vår tro, ensamma i vår glädje. Och vi själva har idag gått ut ur vår ensamhet och våra instängda liv där vi snurrar runt omkring oss själva och våra problem, för att med allt Guds folk andas in himmel och friskhet och be: Låt det bli såsom i himmelen på jorden!

Orsaken till att många följde Jesus, var att det hände så mycket omkring honom. Många följde Jesus och han botade dem alla, står det allra först i texten. Jesus förmedlade hälsa, läkedom, tröst, det friska livet. Det fanns och finns tydligen inga hopplösa fall

för Jesus. Många också idag kan vittna om detta: När man varit hos honom kan man räta på ryggen, man får en ny glans i blick och en ny sång i hjärtat.

"Kristus vandrar bland oss än", sjunger vi i psalmen. Han är mitt ibland oss när vi är samlade i hans namn. Han vill inte bara möta den stora skaran utan den enskilda, lilla människan.

Är det mycket folk kan man sitta där och känna sig utanför. Men Han stannar där en mänskoröst ber om läkedom och tröst. Han inte bara möta oss alla utan just dig. Tala om för honom vad du längtar efter och behöver. Jesus, jag behöver läkedom och tröst. Och Jesus har i denna gudstjänst något alldeles speciellt just för dig. Varje ord som kommer till liv för dig är ett möte med Jesus. Lyssna efter de orden. Jag tror att Jesus idag vill ge åt var och en personlig beröring, lösa oss från vår fångenskap i oss själva, att vi ser varandra, möter varandra. Då kan vi sen tillsammans gå ut till den värld som han älskar. Ta vårt samhällsansvar, som ä temat för denna söndag. Vi tillsammans är Kristi kropp som får uppdraget att göra Gud synlig och stanna till hos dem som ber om läkedom och tröst. Gud, gör oss kloka!

Vi läser psalm 40 vers 2 och 3.

Den som beder innerlig:
Davids Son förbarma dig!
och sin nöd till Jesus bär,
skall förnimma vem han är:

Onda maktens överman,
Frälsaren som vill och kan
lösa oss ur dödens band
med sin kärleks starka hand.

När Jesus botat alla, står det att han förbjöd dem strängt att avslöja vem han var. Vi kan rätt ofta se den uppmaningen i Nya Testamentet. Den milde Jesus kunde ibland tala strängt. Han säger ifrån på skarpen. De fick inte avslöja vem han var. Var Jesus dålig på PR? Eller vad menade han?

Det är ett själavårdande råd. Om vi varit med om ett helande, en förnyelse, en upprättelse, en beröring som förändrat vårt liv, så vi först låta det mogna. Det är så lätt att prata bort det fina man varit med om. De andra förstår ingenting. Och det blir så dumt. O varken de eller vi förstår hemligheten med Jesus: Att Jesus är Herrens lidande tjänare, som Jesaja sjunger om. Han kom för att lida sig fram till oss på korset. Jesus talar om det omedelbart efter han gett sträng befallningen att inte avslöja vem han var.

På Jesu tid hade man förväntningar på Jesus att han var den som skulle besegra ockupationsmakten. Men om de basunerat ut att dessa förväntningar hade uppfyllts, hade de hindrat profetian från Jesaja att uppfyllas. De fick inte avslöja vem han var, står det, för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: Detta är min tjänare som jag har utvalt, den som jag älskar och som min själ har sin glädje i. Jag skall låta min ande komma över honom ...

Citatet i dagens text kommer från Jesaja 42. Det citeras också vid Jesu dop i Jordan, där han invigs till sin frälsargärning. Där öppnas himlen över Jesus. Man hör hur Fadern ropar att detta är min tjänare som jag har utvalt, den som jag älskar och som min själ har sin glädje i. Jag skall låta min Ande komma över honom.

Det är himmelska krafter med där Jesus går fram. Han är den ende som riktigt klarar av oss. I hans närhet måste det onda släpp taget om oss. Han är den som löser oss från dödens band. Det onda, det mörka, det svåra, det djävulska måste släppa sitt grepp inför Jesu kärleks starka hand.

Och psalmen som vi sjunger, hjälper oss att komma rätt i det här. Först behöver jag komma i ett personligt förhållande till Jesus, bära fram min nöd, ropa om förbarmande. Då ropar jag efter Guds hjärta - barmhärtighet. Gud har hjärta för de arma. Han vill tal från sitt hjärta till mitt hjärta. Sedan kan jag reflektera över vem han är som hjälpt mig.

Vi sjunger psalm 40 vers 2 och 3.

Vi läser psalm 40 vers 4 och 5.

Kristus skänker oss en tro
full av segerkraft och ro.
Vad vi fåfängt kämpat mot
lägges maktlöst för vår fot.

Av Guds kärlek pånyttfött,
liv får hjärtat som var dött.
Öppen himmel strålar klar
över själ som ängslad var.

Det var öppen himmel över Jesus. Vid dopet i Jordan öppnades himlen över honom. Guds Ande sänker sig ner.

Vi behöver hitta den öppnade himlen. Det kan vara stängt bakåt av allt som hänt i våra liv och stängt framåt av alla bekymmer som ligger och väntar på oss och stängt åt sidan av alla interpersonella relationsstörningar. Vi kan kvävas av alla problem runtomkring. Men vägen uppåt kan Jesus öppna.

Det händer något där Jesus går fram: Himmelska krafter kommer i rörelse. Lägg märke till att det sker genom att hans ord kommer i rörelse. Han skall förkunna rätten för folken. Idag går det snett för folken. Det går snett därför att man tar det lätt med oss som är rätt. Allt är i gungning, kriser i miljön, kriser i familjer, kriser mellan länder, överallt.

Vi måste bli stilla och höra vad Jesus säger. Jesaja säger att han skall inte träta och ropa och ingen skall höra hans röst på gatorna. Han ”tjötar” inte in sin kärlek, han ropar inte på 5 km avstånd att du är så älskad och dyrbar. Han kommer i stillheten, i den stilla susningen, han viskar in sin kärlek. Du behöver komma nära honom för att höra den viskningen, ända fram till altarringen: Kristi kropp för dig utgiven, Kristi blod för dig utgjutet. Lyssna inåt till den kärleksrösten. Då händer något inombordet. Det som var dött och fruset inombords får liv. Av Guds kärlek pånyttfött, liv får hjärtat som var dött.

Sen säger Jesaja något mycket fint till den som livet farit hårt fram mot och som tycker att livets stormar blåst ut den trons och kärlekens låga som en gång brann. Han skall inte bryta av det knäckta strået eller släcka den rykande vecken.

Jesus bryter inte av den knäckta människan. Han släcker inte den flämtande troslågan. För det är ju så här många känner sig idag. En gång trodde man så starkt, men det är så mycket som blåst ut trons låga, tron är som en rykande veke, den luktar illa. Kalla vindar har blåst ut den och allt känns så kallt och mörkt och meningslöst. Man har blivit knäckt av svåra saker som hänt.

Men Jesus bryter inte det knäckta strået och släcker inte den rykande vecken. Jesus tänds liv, han reser på oss, driver undan ängslan och rädsor med sin kärlek, han skänker oss en tro full av segerkraft och ro. Och "det vi fåfängt kämpat mot lägges makt för vår fot".

Vi sjunger psalm 40 vers 4 och 5.

Vi läser psalm 40 vers 6.

Kristus lever. Där han går
blommar evighetens vår.
jublande förnimmer vi:
Undrens tid är ej förbi.

Jesajaprofetian säger om Jesus att han skall en dag föra rätten till seger. Och hans namn skall ge folken hopp.

Ute på gatorna kan man möta de hårdhänta och de högljudda. De trätar och ropar. De ser sin styrka i att knäcka och att krossa, blåsa ut och släcka. Kan jag trycka ned någon annan blir jag själv stor. Man framhäver sig själv. Men sjunger jag Ära vare mig borta om det strid på jorden.

Jesus är så helt annorlunda. Han vet att människor far illa av de högljudda och hårdhänta. Han som är Herrens tjänare behandlar människor varsamt. Han kommer alltid nerifrån för att lyfta upp dem i Guds kärlek. Han såg så svag ut att de hårdhänta och högljudda gav sig på honom. De släpade honom till ett kors. Men det som såg ut som seger visade sig vara nederlag. Jesus segrade över allt det onda, det djävulska som vill trampa ned och släcka ut. Jesus uppstod. Det som hände på påskdagen gav inte bara liv åt Jesus utan åt var och en som tror på honom. Kristus lever. Där han går blommar evighetens vår.

Himlen sänker sig ned över oss. Det startade i våra liv i vårt dop. Det som hände i vårt dop var bl.a att Fadern uttryckte sin glädje över dig. Ty det som sägs om Jesus det sägs om var och en som är döpt in i hans kärlek.: Detta är min tjänare som jag har utvald som jag älskar och som min själ har sin glädje i. Lyssna in de orden. Låt de få upprätta kärleksförhållandet till ditt dops Gud. Du är älskad inte för vad du gjort utan för vad du är. Du är hans älskade barn, hans tjänare, hans redskap.

Då, när du vet detta, kan du stiga ned, vara tjänaren som upprättar människor nedifrån, du får Jesu ömhet, får va rädd om varje människolåga som fladdrar fram i din väg. Kupa händerna. Och du får viska in de kärleksord som du själv har hört. Hans namn, Jesu namn, skall ge folken hopp. Inte några grusade förhoppningar längre, utan ett levande hopp. Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och fader. I sin stora barmhärtighet har han fött oss på nytt till ett levande hopp genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda. När detta drabbar dig, förnimmer du att undrens tid är ej förbi.

Denna söndag talar om vårt samhällsansvar. Vi behöver ta med Jesus in i vårt samhälle. Det är inte nu han strängeligen säger till oss att inte avslöja vem Jesus är. Vi får berätta vem han är, vad han gjort och vad han betyder.

Men har ni tänkt på att det inte är Jesus som är dunkel. Slöjan hänger inte över Jesus. Det är inte han som är dunkel. Det är vi som är dunkla. Slöjan hänger över våra hjärtan, säger Paulus. Men när vi vänder om tas slöjan bort. Vi börjar se Herrens härlighet. En förvandlingsprocess börjar med oss. Andens rika liv …

Vi läser om detta i 2 Kor 3:15-18.

Än i dag ligger en slöja över deras hjärtan, när man läser ur Moses lag.
Men för den som vänder sig till Herren tas slöjan bort.
Herren, det är Anden, och där Herrens ande är, där är frihet.
Och alla vi som utan slöja för ansiktet skådar Herrens härlighet förvandlas
till en och samma avbild; vi förhärligas av denna härlighet som kommer från Herren, Anden.

Kristus lever. Där han går blommar evighetens vår,
jublande förnimmer vi: Undrens tid är ej förbi.
Vi sjunger vers 6.

Du ordbrukare! Berätta för dig själv vad dagens text fick säga till dig.
Finns det något bibelord som du vill stoppa ned i hjärtat,
lära dig by-heart och vattna med bön?